

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	1
ЕКОНОМІКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	3
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	4
СОЦІОЛОГІЯ.....	5
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	6

АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД: СТРАТИТИ НЕ МОЖНА ПОМИЛУВАТИ

Судова система значною мірою дезорієнтована і деморалізована. Важко прогнозувати результати її чергової модернізації в сенсі приведення усіх її сегментів до здатності належно здійснювати справедливе правосуддя. Сьогодні увагу фахового і політичного суспільного середовища зосереджено на очікуванні «фіналізації» процесу формування нового складу Верховного Суду і визначенні перспектив утворення антикорупційного суду, особливо – методів і засобів вирішення цього питання.

Антикорупційний суд (чи як «Вищий», чи як система судів, чи шляхом спеціалізації суддів) має бути утворено, як би контроверсійно це не сприймалось.

По-перше, Закон України «Про судоустрій і статус суддів» не тільки проголосив існування такого суду, а й в перехідних положеннях (п.16) виклав умови його утворення та проведення конкурсу на посади суддів.

В умовах, коли результати кампанії пошуку корупції в усіх закутках тріади влади вивели Україну на перші рядки корупційних держав, а судова влада послідовно і цілеспрямовано позбавлена лівової частини суспільної довіри, утворення спеціалізованого антикорупційного суду переведе проблему боротьби з корупцією в практичне русло.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Науковий консультант
Центру Разумкова з правових питань
Віктор МУСІЯКА

По-друге, попри закиди керівництва НАБУ і САП на адресу судів, що вони, на їх погляд, недостатньо вмотивовані щодо боротьби з корупцією, відомо, що є й інші причини інертності судів щодо розгляду антикорупційних справ. Немало судів залишилися без суддів. Ще більше «недоукомплектованих» судів, в яких працюють по кілька суддів, які мають неймовірне навантаження, оскільки зобов'язані за законом у відповідні строки розглядати кожну наявну справу. Звичайно, не усі судді добросовісні, як і учасники процесу.

По-третє, і мабуть основне: з корупцією необхідно реально боротися, особливо з «верхньою».

ЯКІСТЬ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ГРОМАДЯН

В Україні на сьогодні нараховується близько 350 партій і проблема полягає в тому, що Мін'юст не має достатньо можливостей перевірити дотримання формально зареєстрованими партіями вимог законодавства. У партій є можливість обходити законодавство. Це все і є причиною наявності великої кількості партій, які існують лише на папері. Ця ситуація формувалася роками, і перед кожними виборами ми бачили вал, пікові періоди реєстрації нових партій. Треба щось концептуально змінювати у системі контролю за виконанням партіями вимог законодавства.

Зараз дуже часто якість парламентаризму пояснюють поганою системою виборів. Проте закон виконує лише інструментальну функцію, є механізмом трохи покращити чи девальвувати. Головним є рівень політичної культури громадян та еліт. Якість парламентаризму визначатиметься рівнем

обізнаності громадян, прихованими мотивами кандидатів. Суспільство повинно ставити запитання: хто кандидат, які у нього запити, чи він представник певної людини, чи самостійний законотворець? Ми маємо ставити запитання і собі. Бо внаслідок виборчої кампанії 2014 року прийшло багато нових депутатів, але вони виявилися зовсім не тими, ким себе позиціонували. Питання якості парламентаризму – глибинне, його не можна пов'язувати із тим чи іншим законом, воно пов'язане з політичною культурою, яку треба розвивати.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Заступник генерального директора -
директор політико-правових
програм Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

Національна безпека і оборона**ЧОМУ В УКРАЇНІ ЗНОВУ І ЗНОВУ ВИБУХАЮТЬ СКЛАДИ ЗІ ЗБРОЄЮ**

На складах боєприпасів в Україні вже не вперше виникають пожежі, які спричиняють руйнування інфраструктури та людські жертви. Наймасштабніші з них сталися у Новобогданівці Запорізької області у 2004-му та 2007 роках, у

Лозовій Харківської області та Сватовому на Луганщині у 2015 році. Цього року увагу усієї країни до себе привернули пожежі у Балаклії у Харківській області наприкінці березня і тепер – неподалік Калинівки на Вінничині.

Україна вже не вперше стикається із нагальною потребою охорони та гарантування безпеки складів з боєприпасами, які можуть бути серйозною загрозою в умовах гібридної війни з Росією. Щорічно з оборонного бюджету України на це відділяються кошти. У держбюджеті на 2017 рік за цією програмою передбачено виділити 141 мільйон гривень. Однак гроші йдуть здебільшого на пасивні заходи – обвалування майданчиків, де зберігаються

боєприпаси, захист від виникнення пожеж чи техногенних аварій. Захист складів від диверсій завжди мав доволі теоретичний характер. Нині ця загроза стала актуальною. З розвитком технологій безпілотників вже немає необхідності фізично проникати на об'єкт. Військовий караул і колючий дріт вже не можуть захистити ці об'єкти.

Також варто подбати про підземні сховища для збереження боєприпасів, які потребують утилізації, оскільки стара зброя, яка дісталася Україні у спадщину після розпаду СРСР, лежить здебільшого на відкритих майданчиках військових складів і є легкою мішенню, особливо у нинішніх умовах.

Повна версія [тексту](#)

*Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК*

ЗАГРОЗИ І РИЗИКИ. ХТО І ЯК ДОПОМАГАЄ УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ

Канада може надати Україні військово-матеріальну допомогу. Поки питання перебуває в руках політичного керівництва. Але немає сумнівів у необхідності такого кроку для України. Канада – один із найважливіших партнерів нашої країни. Зараз приблизно 600 іноземних фахівців надають військово-технічну, консультативну допомогу нашій країні.

Що стосується низового практичного партнерства, тут мова йде не про якісь показові заняття, а про повноцінний обмін досвідом, адже в українців теж є, чого повчитися.

Все ще актуальним для нас залишається надання США оборонного озброєння. Конфлікт на Донбасі не закінчений, він перебуває в активній фазі. Те відносно перемир'я, яке зараз встановилося, поки нам не дає підстав вважати, що ми близькі до миру. Однак перспектива передачі американського озброєння зараз набагато ближча, ніж це було рік тому. Вже є політичні рішення, і останнє слово лишилося за президентом США.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ЛИШЕ ПООДИНОКІ МИРОТВОРЧІ МІСІЇ ЗАВЕРШУЮТЬСЯ РЕАЛЬНИМ ВСТАНОВЛЕННЯМ МИРУ

Заява президента РФ Володимира Путіна щодо введення миротворців ООН на лінію розмежування на Донбасі зумовлена не намаганням врегулювати конфлікт, а намаганням досягнути перемоги в цьому конфлікті, власне заради чого ця війна і була затіяна, починаючи з Криму і закінчуючи Донбасом.

Україна зараз потрапляє в неприємну ситуацію, оскільки, з одного боку, ініціатива про миротворців постійно йшла від неї, і намагатися заперечувати чи категорично протидіяти їй лише тому, що цю ініціативу намагається перехопити президент РФ Путін, було б нелогічно та незрозуміло для міжнародних партнерів України.

Потрібно виробити чіткий план, алгоритм дій України стосовно реалізації такої ідеї. Зокрема, статус Росії як агресора до кінця не формалізований та не визначений. Росія бере участь в «нормандському форматі» не як сторона конфлікту, а як посередник. Тому для того, щоб ставити ідею про

розгортання миротворчої місії на Генасамблеї, має бути завершений процес насамперед на національному рівні.

Введення миротворців на Донбас не є нереальним, але питання в тому, наскільки ця місія, її мандат і склад будуть відповідати задекларованим цілям. В будь-якому разі це може бути крок до припинення кровопролиття, але наступить завтра, коли ця місія буде звідти виходити, що Україна отримає? Чи не будуть підірвані перспективи України як суверенної держави на десятки років вперед? На сьогодні в світі існує майже 100 миротворчих місій, деякі з них тривають більше 60 років. Лише поодинокі місії завершуються реальним встановленням миру і врегулюванням конфлікту. Миротворча місія не є панацеєю, і як правило, вона призводить до замороження конфлікту.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ДЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ДОНБАСУ НЕОБХІДНО ВЖИВАТИ КОМПЛЕКСНІ ЗАХОДИ

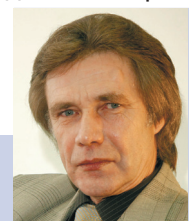
Якщо до питання Донбасу підходити системно, то ця криза може бути вирішена комплексними заходами, а не по якомусь одному напрямку. Ні політичним, ні дипломатичним, ні економічним, ні силовим шляхом окремо цей конфлікт вирішити не можна. Необхідний узгоджений, чітко скоординований комплексний план, куди б входили дипломатичні, політичні, економічні і силові методи.

Одним з силових методів є введення миротворчої місії з примусу до миру. Тут все залежить від того який мандат буде у цієї місії. Якщо це просто розділення сторін, то однозначно це заморожування конфлікту. Якщо поставити за мету не тільки припинення, а й

вирішення цього конфлікту, тобто повернення Україні територіальної цілісності і суверенітету, то це повинна бути місія, в мандат якої входять питання припинення вогню, поділу сторін, роззброєння комбатантів, демобілізація, повернення до мирного життя, пошук економічної ситуації на Донбасі і проведення виборів в тому числі. Але це все можливо тоді, коли буде закрито кордон.

Повна версія [тексту](#)

*Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ*

ЦІНИ НА ПРОДУКТИ: З ЧИМ ПОВ'ЯЗАНЕ ПОДОРОЖЧАННЯ ТА ЧОГО ЧЕКАТИ ДАЛІ

За даними Держстату, в Україні зафіксували зростання цін на харчі. Сезонні коливання, які спричинили б такий різкий підйом цін, наразі відсутні. А ось подорожчання євровалюти призводить до того, що ціни також зростають, адже у нас багато товарів ідуть з Європи і ціни на них фіксуються в євро. Це реально той чинник, який зараз впливає на підвищення цін, адже на зовнішніх ринках ситуація досить стабільна.

Інший чинник, який має вплив на ціни, – це очікування імпортерів. Імпортери не впевнені в стабільності гривні, адже є очікування, що нас чекає девальвація щодо іноземних валют. Це означає, що імпортери закладають зниження гривні в сьогоднішніх контрактах на реалізацію певних товарів, тому

що їм із цієї виручки доведеться купувати іноземну валюту та виплачувати комерційні кредити.

Крім того, зважаючи на те, що країна вступила в період підвищених обсягів виплат за зовнішніми боргами, а кредиту МВФ ми не маємо, відбувається тиск на національну валюту.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

ПРО БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Сьогодні спостерігається помірно зменшення безробіття в Україні, але розраховувати на швидкі зрушення не варто. Економіка України залишається застарілою за своєю структурою, а пожвавлення в окремих секторах економіки не матиме довгострокових наслідків. Є поліпшення у галузях машинобудування та металургії, але без інвестицій розраховувати на кардинальне вирішення питання безробіття в Україні не варто.

Спостерігається масовий від'їзд молоді, яка, можливо, поки їде на навчання за кордон, але потім мало хто повертається.

Україна поступово входить до так званої четвертої промислової революції, що кардинально змінюватиме структуру економіки. Одні галузі занепадатимуть, а інші, що втілюють новітні технології, навпаки – стрімко розвиватимуться. Високоосвічений кваліфікований людський ресурс, якщо він залишиться в Україні, відіграватиме основну роль.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова Володимир СІДЕНКО

КРЕДИТИ ВІД МВФ: ЗА ЯКИХ УМОВ УКРАЇНА ПРИПИНІТЬ ЖИТИ В БОРГ

В Україні достатньо внутрішніх ресурсів, щоб прожити без кредиту МВФ. Якщо б вдалося хоча б частину виведених у кризовий період ресурсів повернути в банківську систему – це б перевершило ті транші, які ми отримуємо від МВФ. Щоб такий варіант відбувся, потрібно, щоб уряд працював прогнозовано, податкова система була досить стійкою, були відсутні авантюрні рішення в банківському секторі.

Хоча боротьба з корупцією та проведення реформ відбуваються повільними темпами, необхідно провести стимулюючу фіскальну політику, створити

стабільні правила гри, провести приватизацію, сформувати інститути влади, які забезпечували б легітимність економічних рішень і мінімізацію політичного впливу.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ЯКИМ БУДЕ КУРС ДОЛАРА У 2018 РОЦІ

За нашими прогнозами до Нового року курс коливатиметься навколо 27 грн за долар, а на наступний рік – 29 – 30 грн. Така динаміка пов'язана з тим, що економіка залишається слабкою – цього року зростання ледве досягне 2%. Наступного планується 3% зростання але динаміка інших висхідних країн в середньому становить 4%. Це означає, що Україна відстає навіть від середньої динаміки висхідних країн, не кажучи вже про динаміку провідних країн.

Тобто економічна основа для зміцнення гривні дуже слабка і хоча платіжний баланс нібито покращується, рахунок поточних операцій залишається дефіцитним. Так само дуже слабкий притік прямих іноземних інвестицій. Крім того, у 2018 році почнеться підвищення

зовнішніх боргових ризиків. І особливо ризиковим у цьому плані є 2019 рік.

Якщо згадати, що в 2019 році у нас низка виборів, а передвиборча кампанія фактично починається вже зараз то ми входимо у високополітизовані ризики популістичних або відверто лобістських економічних ухвалень, а це також є чинником, який підштовхує гривню до слабкості.

Всі ці фактори вказують на те, що складові зміцнення гривні вкрай низькі, а ті, що вказують на послаблення – досить значні.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

ЄС І РОСІЯ ЗАЛИШАТИМУТЬСЯ ЗАЛЕЖНИМИ ВІД УКРАЇНСЬКОЇ ГТС

Прокачування газу «Північним потоком» зупинялося з 11 по 22 вересня через щорічний плановий ремонт. Російський «Газпром» надіслав «Нафтогазу України» збільшену заявку на транспортування

газу до Європи. У «Нафтогазі» кажуть: українська ГТС здатна і готова замінити потужності «Північного потоку», хоча такі коливання й непередбачені контрактом.

Сьогодні українська газотранспортна система має профіцит потужності. Технологічний стан української ГТС нічим не гірший, ніж у Польщі, Угорщині чи Словаччині, і набагато кращий, ніж у Росії. Українська газотранспортна система залишиться на порядок надійнішою, ніж «Північний потік» і «Північний потік-2», які постійно зупиняються на ремонт і не мають відповідних підземних сховищ газу, тому й не можуть сто відсотково забезпечити надійність і безпеку поставок у піковий період. І Євросоюз, і Росія ще тривалий

час залишатимуться залежними від української ГТС. Сьогодні і у найближчому майбутньому жодна ГТС не може створити конкуренцію українській.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Зовнішня політика

НА МЕЖІ ЯДЕРНОГО АПОКАЛІПСИСУ

У зв'язку з ядерними випробуваннями Північної Кореї складається надзвичайно небезпечна ситуація, оскільки можна стверджувати, що дії північно-корейського лідера стають дедалі агресивнішими. І пов'язано це, насамперед, із безкарністю.

Що має робити світова спільнота? Тут криється ключова проблема, оскільки світова спільнота як така навряд чи існує. Натомість є кілька спільнот або ключових гравців на світовій арені. Але, на жаль, їх не можна вважати спільнотою. Тому що якщо, наприклад, розглядати Сполучені Штати Америки, Китай та Росію, то навіть попри те, що є декларації їхньої занепокоєності та стурбованості, уявити собі, що вони зможуть досягнути консенсусу, складно. Навіть якщо вони знають причини та рішення. Адже інтереси, які вони намагаються відстояти у цій грі за допомогою КНДР (крім основного – не допустити ядерного апокаліпсису), у них абсолютно протилежні.

Слід пам'ятати про інтереси, які переслідують ключові гравці в даній історії. Тому що, в даному випадку,

намагаючись зрозуміти логіку дій Північної Кореї, складається враження, що вона постала не лише проти Америки, а й проти всього світу. Яким би неадекватним не був Кім Чен Ин, він прекрасно розуміє, що йому буде досить важко тягатися з усім світом без якихось катастрофічних наслідків для держави і для нього самого.

Тому виникає логічне питання — хто підтримує Пхеньян у такій агресивній політиці, хто його до цього підштовхує? І тут є великий простір для міжнародних розслідувань: хто допомагав і допомагає Північній Кореї створювати ядерне озброєння і носії, хто забезпечує «діри» в ізоляції, хто у закритому режимі політично підтримує Пхеньян чи здійснює підтримку через надання йому технологій, ресурсів тощо...

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ДЛЯ УКРАЇНИ ПРИНЦИПОВО ВАЖЛИВО РОЗРОБИТИ КОНЦЕПЦІЮ СПІВІСНУВАННЯ З РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ

Путін зараз стоїть перед певним вибором щодо Донбасу. Справа в тому, що саме зовнішня політика є стимулом для внутрішньої мобілізації країни. Навіть план реформ Медведєва нічого нового не пропонує. Тобто ситуація всередині країни навряд чи може об'єднати людей. А зовнішній фактор дуже активно використовувався російською владою довгі роки. Наприклад, спочатку головним ворогом була Америка, потім були бандерівці в Україні і Європейський Союз, який ввів санкції. В Росії була і залишається філософія «обложеної фортеці».

Є припущення, що для посилення позицій влади, Росія визнає незалежність «ДНР» і «ЛНР», або об'єднає Північну і Південну Осетію, і включити її до складу Росії. В Абхазії, наприклад, власна армія вже об'єднана з російською.

На Донбасі ж триває гібридна агресія. Я думаю, найбільш вірогідним варіантом тут є збереження конфлікту у замороженому стані з перспективою ескалації.

Наступний рік нам принесе чергову каденцію президента Росії Володимира Путіна і нам належить

співіснування з такою Росією ще на протязі шести років. Для нас принципово важливо розробити концептуальну програму життя з Росією, адже ми не можемо нікуди діватися, маючи більше двох тисяч кілометрів спільного кордону.

У цьому ракурсі ми провели дві міжнародні конференції, і в 2015 році представили нашу концепцію співіснування з Російською Федерацією в економічній, політичній, гуманітарній та енергетичній сферах (Детальніше з концепцією можна ознайомитися за посиланням: http://razumkov.org.ua/uploads/journal/ukr/NSD157-158_2015_ukr.pdf). У ній ми спробували розробити правила гри для українських акторів на російському напрямку.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

ЗАХІД НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЄ ЯДЕРНИЙ СТАТУС КНДР

Політика Заходу щодо КНДР зараз буде складатися в стримуванні тиску і створенні можливостей для діалогу. При цьому не відключена можливість переходу конфлікту навколо КНДР у «гарячу фазу», адже Захід ніколи не визнає ядерний статус Північної Кореї.

Також я хотів би звернути увагу на пропозиції російської сторони щодо мінімізації санкцій, перехід до мирного діалогу та формування проектів в

енергетичній сфері з Північною Кореєю. Така політика веде до роз'єднання та розмивання позиції Заходу щодо Корейського півострова.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

АГРЕСІЯ РОСІЇ ОБ'ЄДНАЛА УКРАЇНЦІВ

Україна, зазнавши агресії Росії, отримала колосальний травматичний досвід. Тепер мало хто говорить про євразійський шлях розвитку чи добросусідські стосунки з РФ. Зовнішньополітичний вектор країни визначили не тільки парламент і президент, а й втрачені життя людей. Це незворотно.

Війна мобілізувала націю, прискорила формування ідентичності. Процес набув динаміки. Це проявляється в оцінках громадян. На запитання, до якого союзу Україна має приєднатися, відповідають так: до ЄС – 56,8%, до ЄвразЕС – 7,8%. До війни членства в Євросоюзі прагнули близько 40%. Приблизно стільки ж – у Євразійському економічному союзі.

Зараз на референдум щодо вступу в НАТО прийшли б 66% громадян. З них 70% проголосували б

«за». Відбулися сильні зміни в громадській свідомості, сформувалася матриця ставлення до Росії. Умовами нормалізації стосунків із нею мають бути припинення агресії, повернення територій, компенсація збитків і невтручання у внутрішні справи. Так вважають 79% українців.

Крім зовнішньої загрози, людей об'єднало прагнення жити в цивілізованій європейській країні. Тепер Україна та Росія в найближчі роки будуть знаходитися в режимі конфронтаційного співіснування – із можливістю загострення. Україні треба навчитися жити в таких умовах.

Повна версія [тексту](#)

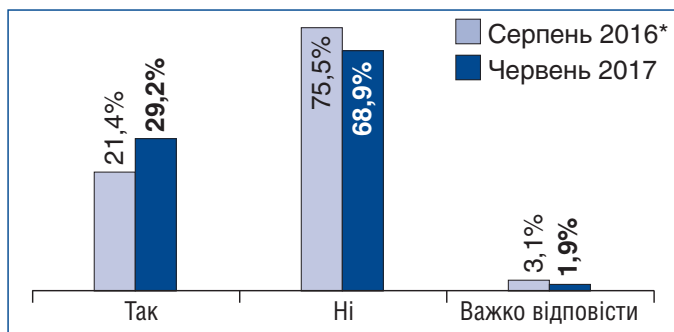
Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Михайло ПАШКОВ

Соціологія

Загальнонаціональне опитування населення проведено Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно із соціологічною службою Центру Разумкова з 9 по 13 червня 2017 року в усіх регіонах України за винятком Криму та окупованих територій Донецької й Луганської областей. Опитано 2018 респондентів віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки не перевищує 2,3%.

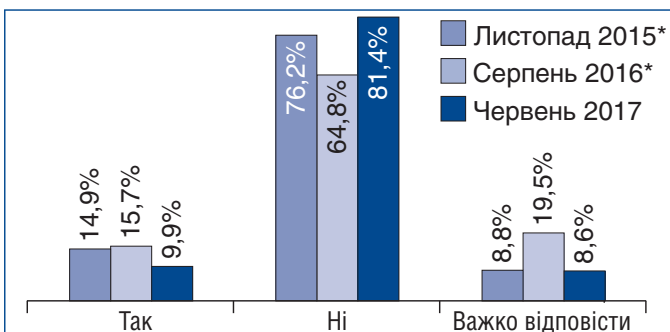
Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

Чи знаєте Ви, що з минулого року всі парламентські партії почали отримувати фінансування з державного бюджету? (% опитаних)

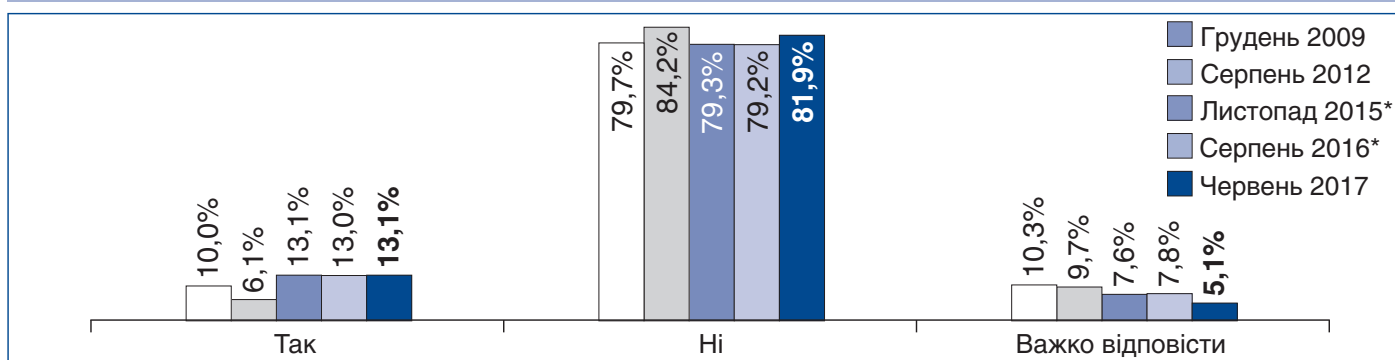
* У серпні 2016 р. питання звучало «Чи знаєте Ви, що з 1 липня цього року всі парламентські партії почнуть отримувати фінансування з державного бюджету?».

Чи підтримуєте Ви фінансування партій, які набрали певну кількість голосів на виборах, з державного бюджету? (% опитаних)

* У листопаді 2015 р. питання звучало «Чи підтримуєте Ви фінансування партій з державного бюджету?»

А особисто Ви готові виділяти гроші на якусь політичну партію, якщо будете певні, що вона захищає Ваші інтереси? (% опитаних)

Хто повинен фінансувати діяльність партій? % опитаних

	Листопад 2015	Серпень 2016	Червень 2017
Лідери партій	39,9	42,5	49,0
Рядові члени партій	39,5	45	48,2
Прихильники партій	14,1	35	36,8
Бізнесмени	31,1	20,7	21,8
Держава	13,0	15,1	8,0
Інше	0,7	1	2,3
Важко сказати	17,4	14,8	8,3

ВІЗИТ ПРЕДСТАВНИКІВ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА У НІМЕЧЧИНУ

З 17 по 21 вересня 2017 року делегація Центру Разумкова у складі Генерального директора Анатолія Рачка та Заступника генерального директора з аналітичної роботи – директора політико-правових програм, шеф-редактора журналу «Національна безпека і оборона» Юрія Якименка в рамках інформаційної програми Фонду Ганса Зайделя перебували з візитом у Німеччині.

В рамках візиту делегація відвідала Німецький інститут глобальних та територіальних досліджень (GIGA) в Гамбурзі та Німецький інститут науки та політики (SWP) у Берліні.

У ході зустрічі обговорювалися питання діяльності аналітичних організацій, механізми реєстрації аналітичної інституції, пріоритети та перспективи співпраці з аналітичними інституціями України, канали комунікацій з різними цільовими аудиторіями.

Також було обговорено питання співпраці з Німецьким інститутом науки та політики по виконанню аналітичних проектів.

Під час візиту в Берлін, делегація Центру відвідала Представництво Фонду Ганса Зайделя, де відбулася зустріч з його керівником доктором Олександром Вольфом (Alexander Wolf), на якій було обговорено стан німецько-українських відносин та співробітництво між Центром та Фондом у сферах міжнародної політики та безпеки.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВИДАННЯ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА «ТРАНСФОРМАЦІЯ ПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТЕКСТІ»

12 вересня 2017р. відбулась презентація видання Центру Разумкова «Трансформація партійної системи: український досвід у європейському контексті», здійснена за сприяння Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні.

У виданні представлено доповідь Центру Разумкова, що містить аналіз процесу формування партійної системи України у 1990-2017рр., його основні етапи, чинники і тенденції, а також статті вітчизняних і зарубіжних авторів, присвячені аналізу особливостей розвитку політичних партій та партійних систем України та європейських країн, досвіду роботи Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні із сприяння розвитку інститутів представницької демократії в нашій державі.

Матеріали видання містять узагальнені результати соціологічних опитувань Центру Разумкова, що характеризують ставлення громадян України до різних аспектів діяльності політичних партій, їх соціально-політичні та електоральні орієнтації, а також результати опитування провідних українських експертів щодо стану та перспектив розвитку партійної системи України.

Після презентації відбулось обговорення актуальних проблем розвитку політичних партій і партійної системи України на сучасному етапі.

З виданням можна ознайомитись за [посиланням](#)

Детальніше про хід дискусії ви можете ознайомитись у матеріалі інтернет-видання Тиждень.UA. «Найкраща партія: що впливає на розвиток українських політсил» за посиланням: <http://razumkov.org.ua/komentari/naikrashcha-partiia-shcho-vplyvaie-na-rozvytok-ukrainskykh-politsyl>

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВИДАННЯ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА В ІТАЛІЇ

20-23 серпня 2017р. в Каденабії (Італія) відбулось чергове засідання постійно діючого (з 2015р.) українсько-німецько-російського експертного форуму на тему «Конфлікт між Росією і Україною у вирі глобальних змін», організованого Фондом Конрада Аденауера. Експерти трьох країн обговорювали вплив геополітичних трансформацій на вирішення російсько-українського конфлікту, розглядали роль і позицію США та ЄС у процесі врегулювання ситуації на Сході України, аналізували нинішній стан та перспективи відносин Києва і Москви.

В рамках форуму співдиректор програм зовнішньої політики і міжнародної безпеки Центру Разумкова М.Пашков презентував чергове видання Центру «Траєкторія конфлікту: модель українсько-російських відносин у найближчій перспективі», яке було підготовлене за сприяння Представництва Фонду Аденауера в Україні.

У виданні вміщені: комплекс узагальнених позицій українських, німецьких і російських експертів стосовно врегулювання (мінімізації) російсько-українського конфлікту, матеріали заочного круглого столу, результати соціологічних досліджень Центру Разумкова за період російської військової експансії проти України (2014-2017рр.)

ЕНЕРГЕТИЧНА СТРАТЕГІЯ, РОЗРОБЛЕНА ЦЕНТРОМ РАЗУМКОВА, СХВАЛЕНА КАБМІНОМ.

18 серпня 2017р. КМ України схвалив проект Енергетичної стратегії України до 2035р.: безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність.

Старт підготовки даного документу було надано у травні 2014р. за ініціатииви прем'єр-міністра України та голови профільного комітету з енергетики ВР України. Функцію з координації розробки НЕС та її ідейного наповнення виконував Центр Разумкова. У підготовці документу прийняли участь десятки вітчизняних та іноземних організацій.

Проте особливо потрібно відзначити вклад експертів Світового банку, Європейської комісії, Українсько-данського енергетичного центру, Інституту стратегічних досліджень при Президентові України.

Енергетична стратегія держави була затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.08.2017р. за № 605-р.